

Medlem i at stille Ændringsforslag til det Forslag, vi have fra Ministerens Haand, og bringe det her ned til Forhandling og Afstemning. At det ærede Medlem ikke har gjort det, er det stærkeste Bevis for, at hans Fremstilling er urigtig. Jeg henstiller ikke dette til det ærede Medlem, men til det høje Ting.

Alfred Christensen: Det ærede Medlems Fremstilling er, jeg havde nær sagt, selvfølgelig slet ikke rigtig. For det første fremstillede det ærede Medlem det, som om jeg havde sagt, at jeg havde begæret at stille Forslag, men at det var blevet mig nægtet. Men det hænger ikke saaledes sammen, og jeg har heller ikke sagt, at det var udtrykkeligt blevet mig nægtet. Men jeg fremhævede, at vi havde haft forskellige Forslag fremme til Sammenligning deroppe, og at jeg havde medbragt en hel Del Materiale, som jeg før nævnedes, men at det blev sagt i Udvalget, at det var det Thorvald Jørgensenske Projekt, der var til Forhandling, og ikke andre Planer, og dermed var min Stilling given, saa kunde jeg ikke komme til at stille Forslag om Madam Klattz's Elefant, naar Formanden i Udvalget erklærer, at Sagen kun drejer sig om . . .

Formanden: Disse fortsatte Meddelelser om Udvalgets Arbejde maa nu høre op.

Alfred Christensen: Det er Ministeren selv, der har begyndt paa disse Meddelelser.

Knudsen: Kort før det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) havde Ordet, fremhævede jeg den Forskel, der er paa den Plan, der nu foreligger, og den, der forelaa, da vi havde Forslaget til Behandling, og jeg godtgjorde derved, at der var en saa væsentlig Forskel paa det nu foreliggende og det, der forelaa den Gang, at det slet ikke er det samme, der foreligger. Det har det ærede Medlem hørt, og det forekommer mig derfor, at det har en ejendommelig Karakter, naar det ærede Medlem staar frem og hævder, at jeg har forandret mit Standpunkt. Jeg synes ikke, det ærede Medlem paa nogen Maade er berettiget til at sige det.

Neergaard: Jeg har et levende Indtryk af, at det er overflødigt at fortsætte Forhandlingen, og jeg skal derfor udtale mig saa kort som muligt. Jeg kan saa meget bedre gøre det, som jeg tror, at det Foredrag, jeg holdt i Formiddags, var saa indgaaende og klart, at det vil blive staaende, naar det prøves imod den ærede Ministers Udtalelser og de andre Udtalelser, der ere faldne. Jeg skal derfor nøjes med kort at omtale ét Par af de vigtigste Bemærkninger, der ere blevne gjorte, imod, hvad jeg har sagt.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) benægtede min Ret til at paaberaabe mig den Repræsentant for en tidligere Regering, som forelagde det Forslag, der førte til Loven af 15. November 1903. Det ærede Medlem maa da ikke have hørt det Citat, jeg oplæste af den daværende Ministers Udtalelser. Det havde jeg fuldt ud Ret til at tilægge mig, for det er, saa at sige, Ord til andet og i Ord og Mening fuldstændig dækkende den Kritik, jeg gentagne Gange har gjort gældende overfor Thorvald Jørgensens Projekt. Det er meget rigtigt, at jeg i øvrigt ikke i alle Punkter er enig med den daværende Minister. Han mente, at Slottet skulde vende ud mod Slotspladsen og Rigsdagen mod Ridebanen, medens jeg vilde have det omvendt. Men vi ere fuldstændig enige i at misbillige, at det hele samles i een Bygning, som det her er foreslaaet.

Saa mente Ministeren, at jeg ikke havde citeret Programmets Ord om Kongefløjen ud mod Slotspladsen rigtig. Det kan være, men jeg uddrog ogsaa kun Meningen deraf, og i alle Projekter vender Slotsfløjen ud mod Slotspladsen, og dette kan heller ikke være andet, naar der staar, at de Lokaler, der indrømmes Kongehuset til Repræsentationslokaler og Aftrædelseslokaler, skulle ligge ud mod Slotspladsen med Udsigt over mod Frederik den Syvendes Statue. Intet Menneske i Verden kan heraf forstaa andet, end at det skal ligge ud mod Slotspladsen. Saadan er det ment, og saadan er det ogsaa forstaaet.

Den ærede Minister kom ind paa en Omtale af den raadgivende Komite. Den staar der intet om i Forslaget. Den ærede Minister mener, at han ikke kan gaa uden